

**Bort, rumot, likőrt konyakot és minden pálinka-félét legolcsóan Schwarcznál, Dugonics-tér 3.**

## A börtönigazgató megrágalmazásáért elítélték a volt börtönőrt

Csillagbörtön után — parkőrök egymás között

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék Apczy-tanácsa érdekes ügyet tárgyalt. Egy volt börtönőr ült a vádlottak padján és a per sértette a kerületi Csillagbörtön igazgatója, dr. Csiky Jenő volt, aki felhatalmazásra üldözendő rágalmazás miatt tett feljelentést a börtönőr, ifj. Bartucz Pál ellen.

A vádirat szerint Bartucz a nyár folyamán többek előtt súlyosan rágalmozó dolgokat állított az igazgatóról. Azt mondotta, hogy neki azért kellett elhagynia az állását, mert „az igazgató elküldötte őt kocsival takarmányt lopni”, de ő erre nem volt hajlandó. Elnevezte az igazgatót panamistának, aki a rabok zsirján éléskodik, holott neki is a rabok között volna a helye. Elmondotta azt is a beszélgetés során, hogy az igazgató a börtön gazdaságában teheneket tart a kincstár pénzén és a tejét kétszeres áron adja el a börtönnek. Kijelentette, hogy ő már be is perelte az igazgatót, de sajnos, bárhová megy, mindenütt elutasítják, mert „az igazgató győzi pénzzel, ő pedig szegény ember”. A volt börtönőr több városi parkőr előtt tette meg egy beszélgetés során ezeket a kijelentéseket. A nyáron őt is felvették a parkőrök közé és amikor megismerkedett többi kollégájával, akkor mesélte el ezeket a dolgokat. A beszélgetés híre eljutott az igazgatóhoz és így történt, hogy Bartucz a bíróság elé került.

A tárgyalás megnyitása után dr. Illy és Tivadar ügyész zárt tárgyalást indítványozott, azonban a bíróság nem rendelte el, mert nem látott törvényes okot fennforogni.

A vádlott az elnök kérdésére kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek, mert a vádbeli kijelentéseket nem használta. Hogy mégis a vádlottak padjára került, azt annak köszönheti, hogy Komócsin Vincét parkellenőr bosszúból hajszát indított ellene, mert féltette tőle állását. Elmondotta ezután a vádlott, hogy kilene

esztendeig volt börtönőr és azért kellett elhagynia állását, mert egy volt rab egyszer levelet írt neki. Az igazgató tudomást szerzett a levélről és elbocsátotta, mert — mint mondotta — „seftelt” a rabbal. Ez még évekkel ezelőtt történt. Idén nyáron a városi kerteszetnél állott alkalmazásban és onnan meg az ellenőr, Komócsin bocsátotta el, mert félt tőle. A főkertész ugyanis szerette őt és megtiltotta, hogy elbocsájtás. A főkertész aztán kórházba került, mire neki Komócsin kitette a szűrét.

A bíróság ezután kihallgatta Mucsi János, Evetovics Antal és Osztics János volt parkőröket, akik terhelő vallomást tettek. Azt vallották, hogy Bartucz megrágalmazta az igazgatót. A vádlott kijelentette, hogy a tanuk vallomása megbízhatatlan, mert nekik Komócsin azt ígérte, hogyha segítségére lesznek, visszaveszi őket állásukba.

Kihallgatták ezután Komócsin Vincét is, egy nagyothalló embert, aki szintén terhelő vallomást tett és tagadta, hogy bosszút esküdött volna a vádlott ellen. A védő, dr. Kiss Imre ellenezte a tanuk megesketését, mert azokat azért bocsátották el a városi szolgálatból, mert megbízhatatlanok voltak, elmentek az őrhelyükről borozni. Mucsi tanu kijelentette, hogy őt nem ezért bocsátották el, hanem azért, mert bosszu áldozata lett. Valaki kitepte a virágokat és az utra dobálta, hogy neki ezzel ártson. Osztics is tagadta, hogy elbocsátották volna, ő csak nyáron parkőr — mondotta — télen kézbesítő. Egyedül Evetovics ismert be annyit az elnök kérdésére, hogy megivott néhány pohár bort, de nem volt részeg...

A bíróság valamennyi tanut megeskette, majd ítéletet hozott, amelyben bűnösnek mondotta ki a volt börtönőrt és ezért 14 napi fegyházra ítélte. Az ítélet nem jogerős.

## Máj- és léphajokat

gyógyít az alföldi MIRA glaubersós gyógyvízzel tartott ivókúra. — Kérdezze meg orvosát.

## A szegedi kereskedelmi iskola elnéptelenedése

Somogyi igazgató lemondott a volt tanulók szövetségének elnökségéről — Válaszlevél az igazgató válaszára

(A Délmagyarország munkatársától.) A Szegedi Felsőkereskedelmi Iskola Végzett Tanulóinak Szövetsége körül egyre jobban bonyolódik a helyzet. A Délmagyarország hasábjain az elmúlt hetekben több levél jelent meg, amelyek foglalkoztak a felsőkereskedelmi iskola dolgaival. A levélírók súlyos kifogásokat emeltek az iskolában uralkodó szellem és rendszer ellen és megállapították, hogy ez az oka az intézet fokozatos elnéptelenedésének. Az iskola igazgatója, Somogyi István a napokban hosszabb nyilatkozattal válaszolt a kifogásokra.

A szövetség választmánya tegnap ülést tartott, amelyen újabb érdekes dolgok történtek. Somogyi István igazgató, aki elnöke a szövetségnek, bejelentette, hogy elnöki tisztségéről lemond. Ez a lemondás új helyzet elé állította a szövetséget, mert a szövetség elnöke a belügyminiszterileg jóváhagyott alapszabályok értelmében az intézet mindenkori igazgatója. Ha tehát az igazgató, aki így szinte hivatalból elnöke a szövetségnek, leteszi elnöki tisztségét, azzal könnyen megbéníthatja a szövetség munkáját, azt a munkát, amely főleg jótékonykodásban, az intézet növendékeinek anyagi támogatásában és a végzett növendékek segítésében merül ki. A szövetség ezért nem vette tudomásul az igazgató lemondását és határozatáról jegyzőkönyvi kivonathat értesítette Somogyi Istvánt, felhívta figyelmét arra is, hogy az alapszabályoknak az elnöki tisztség betöltésére vonatkozó rendelkezését két év előtt éppen az ő javaslatára léptették életbe, most pedig lemondásával éppen ő bénítaná meg az egyesület szociális tevékenységét.

A nyilvánosság előtt megindult vitához újabb hozzászólások érkeztek a Délmagyarország szerkesztőségébe. „Egy volt kereskedelmista, aki vidéken volt kénytelen végezni” aláírással írt levélből az alábbi részleteket közölik: „Igen tisztelt Szerkesztőség! Azt hiszem, nem érdektelen a levelem arra a nyilatkozatra, amely a Délmagyarország 10-iki számában, Somogyi kereskedelmi iskolai igazgató tollából került napvilágra. Polemizálni nem kívánok, csak annyit kívánok megjegyezni, — hogy

nem zörög a haraszt, ha nem — zörgetik... Nemcsak én utasítom vissza a nyilatkozat egyes kitételeit, melyek sértik azokat, akik más iskolákban voltak kénytelenek tanulmányaikat végezni, de ugyanezt cselekszi mindenki, akinek valaha is bármilyen közeli volt ehhez az iskolához. A szülők sem nyugodtak meg Somogyi nyilatkozatára, sőt, ellenkezőleg!

A nyilvánosság előtt utasítjuk vissza azt a vádat, hogy csak „erkölcsileg kifogásolható, helyt állni képtelen tanulók hagyják itt az iskoláikat”. Mert vajon mit tenne az igazgató, ha e hasábjakon megszólalnának az innen valók, vagy gerincességük miatt elszekelözött tanulók, azon vidéki iskolák igazgatói, tanárai és érettségi bizonyítványai ékesen dokumentálva e szegedi tanulók volt kitűnő előmenetelét és magaviseletét? Honnan vesz bátorságot a nyilatkozó, ilyen váddal illetni bennünket, akik ma fiatalon, de már is felelősségteljes áldásokban vagy öndíló emberként keressük meg mindennapi kenyerünket, hogy némiképpen is visszaháláljuk szüleinknek azt a nagy áldozatát, amellyel bennünket vidéki iskolákban neveltettek.

Mit szól e nyilatkozathoz például a makói kereskedelmi igazgatója? Somogyi igazgató állítására bizonyosan elhiszi, hogy az innen „odamenekült”, de ott végig kitűnő magaviselettel és eredménnyel végzett növendékei mindkivétel nélkül, báránybőrbe búj tenevadak, erkölcsileg züllött, helyt állni képtelen sihederek voltak? Belátja vajon a makói igazgató — szegedi kollégája nyilatkozatának hatása alatt — hogy iskolája nem a tudomány temploma, hanem „züllötték menhelye” volt?

Tisztelettel: Egy volt kereskedelmista, aki vidéken volt kénytelen tanulni.

## Ki rendezte a tót-botrányt a szarvasi frontharcos-vacsorán

(A Délmagyarország munkatársától.) Augusztus 9-én este a szarvasi Erzsébet-ligetben az ottani frontharcosok nagy vacsorát rendeztek, amely botránnal ért véget. A tót anyanyelvű frontharcosok rendezték a botrányt, állandóan nyelvi vitákat rendeztek, sértgettek a magyarokat. Az ügyesség vádat emelt Demeter János postaalkalmazott ellen a magyar nemzet megbecsülése elleni vétség címén. A vádirat szerint Demeter a következőket mondotta: „Annyira elegendem van a magyarokból, hogyha magyarul kell beszélnem, utána kimossam a számát...”. Mindez a vacsora után történt. A társaság kisebb asztalokra oszlott. Demeter tótul beszélt, aztán a társaság több tagjáról ki akarta sütni, hogy szintén tótok. Molnár tanító felszólította, hogy beszéljen magyarul, mire ő azt válaszolta, hogy ő tót és így tótul beszél. Ezt követte a vádbeli kijelentése.

A törvényszék előtt megtartott tárgyaláson az elnök kérdésére kijelentette, hogy tót anyanyelvű, de érzelmileg magyar. Felesége magyar asszony, gyermekei magyarul beszélnek. Négy esztendeig volt a fronton, így került a frontharcosokhoz is. Elmondotta ezután, hogy a társaságban a tót nyelvről vitákoztak és ő akkor ért oda, amikor Filó tanító egy szódásüveggel leütötte Uhlvár Pál ecetgyárost, mert Uhlvár azt a kijelentést tette, hogy „ha magyarul beszél, utána kimossa a száját”. Tagadta azonban, hogy ezt a kijelentést ő tette volna.

A bíróság több tanut hallgatott ki, akik elmondották, hogy Demeter hangoskodott ugyan, de nem tudják biztosan, hogy ő tette-e az inkriminált kijelentést. Filó tanító elmondotta, hogy Uhlvár asztala felől halotta a gyalázkodó kifejezést, mire szó nélkül leütötte Uhlvart, bár most már nem tudja biztosan, hogy ki használta a kifejezést.

Az ügyész tett ezután indítványt. Kérte az íratok visszaküldését, mert ebből az ügyből kifolyólag Uhlvár Pál ellen is eljárás van folyamatban. Új nyomozást fognak lefolytatni és a nyomozás eredményéhez képest fog az ügyész indítványt tenni. A bíróság így is határozott.

Bel- és  
külföldi

**ólomkristályuidonságok**

meg-  
érkeztek.

**HAY MIKSA**

üvegkereskedés,  
Széchenyi tér,  
(Városi bérház)